

Fremtid at gennemføre sine Planer i et Land, hvor man i det mindste maatte være graahaaret og helst være begyndt at gaa i Barndom, før man fik Lov til at udrette noget; hvor det betragtedes som en Formastelighed af en ung Mand at have anden Ærgærrighed end at sidde sig en Pukkel til paa en Kontorstol, noget højere Maal end en gudvelbehagelig Stilling som Vejinspektør i Nibe. Han havde ikke glemt Professor Sandrups bevægede Formaningstale til ham: »Beflit Dem, unge Mand, paa at bekæmpe Deres utidige Trang til at vise Selvstændighed, og søg i Beskedenhed at dygtiggøre Dem til en Gang i Tiden med Guds Hjælp at tage Arbejdet op efter os ældre«. — Lærerige Ord! Løfterige Ord!

Han vidste ogsaa godt, at hans Studiekammerater, for hvem han undertiden havde omtalt sit Forehavende, begyndte at anse ham for forrykt. Og at dette syntes at skulle blive den almindelige Mening om ham, fik han en Fornemmelse af en Dag, da han var gaaet op i et af Vandbygningsdirektørens Kontorer for at udbede sig nogle Oplysninger om Strømforholdene langs den jyske Kattegatskyst. Det Smil, hvormed man dér havde betragtet ham, da han opgav, i hvilket Øjemed han søgte disse Oplysninger; den Maade, paa hvilken man lod Kontorbudet følge ham helt ud paa Trappen som for at sikre sig, at han virkelig forføjede sig